

Skulde der imidlertid vise sig Stemning for Gennemførelse af §§ 53 og 54, tillader Kirkeligt Forbund sig indtrængende at henstille, at § 53, Stk. 1, ændres saaledes, at det Vidnesbyrd, som skal godtgøre, at Barnet i Forhold til sin Alder besidder fyldestgørende Kundskaber i Religion, skal afgives af Sognepræsten, der fører Tilsyn med Religionsundervisningen i den Skole, hvor Barnet gaar, hvis Barnets Forældre ikke tilhører en Valgmenighed eller er Sognebaandslødere, i saa Fald skal Vidnesbyrde udstedes henholdsvis af Valgmenighedspræsten og den Præst i Folkekirken, Forældrene har løst Sognebaand til. I større Bysogne kan det foreslaaede Præstetilsyn med den private Religionsundervisning blive uigennemførligt, medmindre der træffes Bestemmelser om, at de privat underviste Børn er pligtige at møde til Overhøring af Sognepræsten i Skolen. Man bør ikke overse, at denne Bestemmelse om Retten til at unddrage Børn fra Folkeskolens Kristendomsundervisning *kan* faa Følger, som vil berøre Folkekirkens Daabspraksis.

Det foreslaas, at § 55 udgaar, og at det i denne Paragraf behandlede Spørgsmaal løses i Lov om Skolens Styrelse og Tilsyn.

I Bemærkningerne til Lovforslaget kaldes Folkeskolen den betydningsfuldeste af alle Skoleformer. Kirkeligt Forbund kan fuldt ud slutte sig til denne Opfattelse. Men netop fordi det er saadan, er det af meget stor Betydning, at Loven om Folkeskolens Nyordning gennemføres med den størst mulige Tilslutning i Befolkningen og saaledes, at der kan blive Ro om Folkeskolens Arbejde, ogsaa om dens Kristendomsundervisning, naar Nyordningen skal føres ud i Livet.

Men for at der kan blive Ro om hele denne Sag, maa det store, hidtil uløste Spørgsmaal om Tilsynet med Kristendomsundervisningen i København og i det øvrige Land nødvendigvis løses.

Spørgsmaalets Løsning er af lige stor Betydning for Skolen som for Kirken. Dets Løsning vil betyde Tilrettelæggelse af Grundlaget for et frugtbart Forhold mellem Skolen og Kirken til Gavn for Befolkningen.

Kirkeligt Forbund tillader sig at henstille, at følgende Forslag tages op til villig Overvejelse:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler af 20. Maj 1933.

Til § 12:

Paragraffen affattes saaledes:

„Stk. 1: Biskoppen har Overtilsynet med Religionsundervisningen i Stiftets Skoler.

Stk 2: Sognepræsten fører Tilsyn med Religionsundervisningen i Pastora-tets Skoler.

Findes der i Pastoratet flere Præster, fordeler Biskoppen Tilsynet med Religionsundervisningen mellem dem. Ved hvert Skoleaars Udgang indsender de tilsynsførende Præster gennem Provsten en Indberetning til Biskoppen om Religionsundervisningen.“

Ny Paragraf indsættes efter § 12:

„Hvis Forældre eller Værger finder, at Skolens Religionsundervisning er religiøst eller konfessionelt uforvarlig, kan de herom henvende sig til det særlige Tilsyn med Religionsundervisningen, som da efter at have undersøgt Sagen, hvis det skønnes for-nødent, stiller Forslag til Skolekommissionen om, hvad der maatte være at foretage. Saafremt det Forslag, det særlige Tilsyn med Religionsundervisningen har stillet, ikke tages til Følge af Skolemyndighederne, kan Tilsynet indanke Sagen for de kirkelige Myndigheder, Provsten og Biskoppen, hvis Afgørelse i Sagen bliver endelig.“

Ny § 00: „Alle Lærebøger (herunder Bibelhistorier), som anvendes ved Folkesko-lens Religionsundervisning, skal autoriseres af Biskopperne.“

Til § 30:

Stk. 1: nyt tredje Afsnit:

„Saafremt det ledige Lærerebede omfatter Undervisning i Religion, skal dette udtrykkeligt anføres i Opslaget.“

Efter § 39 indsættes følgende nye Paragraffer:

„§ 00:

Stk. 1: Københavns Biskop har Overtilsynet med Religionsundervisningen i Københavns Kommunes Skoler.